

NÅ ER DET MØRKET SOM HAR MAKTEN

Fra en tekstmeditasjon Langfredag 2017

av Hilde Fylling

Der – i Getsemane – når alt snører seg til, når fellesskapet i påskemåltidet er historie, når soldatene kommer, når volden tar over, når en venn forråder, når de trofaste flykter, da sier Jesus disse ordene:

«Men dette er deres time – nå er det mørket som har makten».

«Nå er det mørket som har makten»

Det er langfredagens dystre budskap. Mørket fikk makten.

Det skjer noen ganger.

Og noen av oss har opplevd sånne dager, da mørket fikk makten.

Da en vi elsket, døde.

Da en vi elsket, forlot oss.

Da det vanlige livet, ble borte i en tung depresjon uten lys.

Da noen vi var glad i, ble så syk at alt ble forandret.

Da jobben og sikkerheten forsvant i omorganisering og effektivisering.

Nå er det mørket som har makten.

Det kjenner jeg. Langt inne i kroppen kjenner jeg det når mørket har makten.

Det skjedde denne langfredagen.

Og det skjer fortsatt.

Hva kan skje når mørket får makten?

Da kan et barn bli misbrukt, tatt bilder av, og leid ut til foreldrenes venner og deres nytelse.

Da kan menn samles sammen og likvideres utenfor en landsby på Balkan.

Da kan ungdommer fratas det lille de har for å bli fraktet i en usikker gummibåt fra Libya til Italia.

Da kan en kvinne bli mishandlet hver dag i sitt eget hjem. Og hvis hun blir drept, kalles det ikke mord. Ikke terror. Men familietragedie.

Når mørket råder, blir det onde framstilt som rett og nødvendig. Det som ikke tåler dagens lys, trives når mørket råder.

Når mørket råder, blir det som er langt nede, løftet opp som noe attråverdige og godt.

Men det er når mørket råder, at Jesus Kristus er der. Tilstede. Som en av oss. Nær oss. En som vet. En som har erfart mørket.

Og det er når mørket råder, at forhenget mellom Gud og mennesker revner, i templet. Da kommer Gud nær oss. I mørket.